XXV. évf. 2. szám 2013. március-április

MARANA THA

Komm Herr Jesus .....Come Lord Jesus .....Jöjj el, Uram Jézus

Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Allan Ames MEGTÉRÉSE

Kovács Zsolt: Mi lenne ha szeretnénk?

Dr. Zsákai Csilla: A bűnről

Fotó: Toman Anti, Kereszt

Fotó: Wildner Dénes, Szentföld

Krisztus új szívet ad!

Pál apostol azt írja: *„Az igaz (ember) a hitből él”* (Róm 1,17). A hit gyakorlati következménye az erkölcs. Az erkölcs alapja pedig az Isten által megadott erkölcsi törvények. Nem elég az érzelmi hit, mert Jézus azt mondta: *„Uram, Uram...”* (Mt 7,21) szavakkal nem lehet bejutni a mennyek országába, hanem csak az Atya akaratának teljesítésével. Mire szolgálnak Krisztus parancsai? Egyedül a lelkünk védelmére! Egyedül az örök boldogság elnyerésére! Elég tehát elhatározni, hogy Krisztus akarata szerint élünk és minden rendben van? Sajnos nem ilyen egyszerű a helyzet. Az emberben ott feszülnek az indulatok, vonzalmak, ösztönök, önző gondolatok, uralkodási vágyak – és ezek mind szeretnének vezető pozícióba kerülni! Mi lesz ebből? Romhalmaz? Tönkrement élet? Mi lesz az emberből, ha mindig azt teszi, ami éppen az eszébe jut? Mi lesz vele, ha mindig arra megy, amerre a vágyai hajtják? Sötétség? Káosz? Pokol? – Bizonyára ez lenne, ha Isten nem gondolt volna ránk. De Ő az erkölcsi parancsokkal utat adott nekünk, hogy kijussunk a sötétségből a világosságra, a halálból az életre.

»Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek...«
(Ez 36,36)

1. Isten utat készít. Izajás próféta pontosan erről ír: *„Utat készítek a tengeren át... utat csinálok a pusztában”* (Iz 43,16-19). Ha nincs iránytű a tengeren, ha nincs út a sivatagban, az a biztos halált jelenti az utazónak. Ezek a rendkívüli helyzetek mindennapossá válnak, ha valaki elveszíti életének értelmét. Jönnek a bajok, betegségek, munkanélküliség, megélhetési gondok, rokoni támadások – és nincs mibe kapaszkodni. Ilyenkor fenyegeti az embert a depresszió, vagy az öngyilkosság kísértése. A probléma akkor oldódik meg, amikor felfedezi, hogy Isten nem hagyta el. Utat készített neki, hogy kijusson a sivatagból. Elindul Isten felé és felfedezi az erkölcsi parancsok értékét. A baj még nem múlt el egészen, de kicsivé lett. A távolban már látszik a győzelem fénye. Ezt élték át azok a megtérők, akik felismerték Isten szeretetét. Angliában él egy férfi, C. Allan Ames. Teljesen elzüllött, az alkohol és a drog rabságába került. Egy motoros bandához csatlakozott, akik még mélyebbre vitték. Jézus utánament és elárasztotta kegyelmével. Olyan nagy erővel akart Jézus követője lenne, mint amennyire régen a bűn követője volt. Egészen az imának élt. Megkapta a gyógyítás karizmáját, és ma hirdeti az evangéliumot szerte a világon. Tanúságot tesz Jézus irgalmas szeretetéről, és a bénák felkelnek a tolószékből, a betegek meggyógyulnak. Ha éppen nem utazik evangelizációra, akkor könyvet ír Jézusról, hitről és szeretetről. – Megtalálta az utat.

2. Jézus ismerete csúcs-érték! Pál apostolnak van egy bátor kijelentése: *„Jézus fölséges ismeretéhez képest mindent akadálynak tartok”* (Fil 3,8). – Mi történt Pál életében? Jézus megjelent neki a damaszkuszi úton, és egész addigi világát felforgatta. Ez az esemény segített neki, hogy mindent átértékeljen. Ez ma is megtörténhet. Ha nem is pontosan így, de hihetjük azt, hogy Jézus közel van hozzánk. Ha várjuk őt, ha jelenlétében élünk, megtapasztaljuk, hogy letörli arcunkról a könnyeket, megvigasztal, bátorságot ad vagy váratlan örömmel látogat meg. – Ehhez az szükséges, hogy ő legyen az első az életünkben. Nem a pénz, nem a birtoklás, nem a világ, hanem Jézus – ahogy Pál apostolnál. Az élet átrendezése egy fontos feladat. Ne várjunk vele a halálig, amikor minden kiesik a kezünkből. Most kell Jézusnak adni a szívünket és nála hagyni, hogy ő kormányozza életünket. Ez a Húsvét üzenete!

3. Új szívet ad Jézus! János apostol evangéliumának kezdetén van egy mondat, ami nagy lehetőséget rejt számunkra. *„Aki hisz, annak hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen”* (Jn 1,52). A mi felelősségünk, hogy mennyire élünk ezzel a hatalommal. Az istengyermekség lelki uralmat, királyságot jelent. Ez a királyság nemcsak azt foglalja magába, hogy uralkodunk vágyaink és ösztöneink felett, hanem azt is, hogy az anyagi világ fölé tudunk emelkedni. Megnyílik előttünk a természetfeletti világ szépsége, és részesei lehetünk Krisztus királyságának. Ezt a királyságot Jézus a kereszten hozta létre és a feltámadáskor teljesítette be. Ebből részesedhetünk, ha neki adjuk a szívünket.

Katona István
főszerkesztő

Az új evangelizálás eszközei

II/2. rész

A csoportalkotás nem valami önkényes és szeszélyes művelet. Az Egyház gerinceként csak akkor lehetséges, ha az egyes tagok rendelkezésre állnak. Minden helyre kell valakit állítani, és ezeknek összhangban kell állniuk egymással. Ez csak az emberi szabadság és a különböző hivatások tiszteletbetartásával történhet. Ez azt jelenti, hogy segítjük és biztatjuk őket, hogy gerinc legyenek. Ha ezek a gerincek olyanok, amilyeneknek lenniük kell: akkor véleményük másokat mozgatni fog. Ha nem parancsolnak, hanem befolyásolnak, akkor majd mások köréjük gyülekeznek és csoportot formálnak.

Élik és átélik a kereszténység alapigazságait és apostoli feladataikat. Ezt az apostoli feladatot – egyenként vagy csoportosan – a hivatalos Egyház (plébánia, egyházmegye) megbízásából végzik. A kegyelmi élet éljen bennük tudatosan és növekedve. Az emberi élet mozgató erőit állítsák az isteninek a szolgálatába, hogy így Krisztus életiránya, tanítása és törvénye áthassa, megújítsa és átformálja az egész társadalmat. Világi feladataikat teljesíteni fogják *„szabad kezdeményezésekkel, éspedig anélkül, hogy passzívan várnának utasításokra és az irányvonalak meghatározására."* (Populorum progressio 131; vö GS 43.)

A cursillo **a feltámadt Krisztus üzenetének örömujjongó hirdetése**. Segíti a résztvevőket, hogy felfedezzék személyes hivatásukat, és azt megvalósítsák az emberi és az egyházi közösségben. Növekedik a cursillistákban a tudat, hogy evangéliumi kovásszá kell válniuk. A cursillonak mint lelkipásztori tényezőnek szerepe van az egyházmegyei tevékenységben, természetesen saját lényegének, céljának és módszerének megfelelően. Az Egyház kívánsága a megújulás. Szükségesnek tartja, hogy minden tagja egyedül és közösségben is valósítsa meg Krisztus evangéliumi örömhírét, hogy az egész világ az Isten nagy családjához tartozzon földi zarándokútján.

A lelkipásztorkodás az Isten népének működése pásztorai vezetésével. Más szóval a feltámadt Krisztus megvalósulása a mai világban és a mai történelemben minden jóakaratú ember közreműködésével.

A cursillo fontos tétele együtt érezni az Egyházzal (sentire cum eclesia). Azért dolgozunk, hogy ebben a világban építsük az Isten országát, az Egyházat. Egyedül ez igazolja a Mozgalom létét és értelmét. A **mozgalom az Egyházért van**, mert azt akarja megvalósítani, amit Krisztus, hogy az emberek belekapcsolódjanak Isten üdvözítő tervébe. Az Egyházon belül született a cursillo mozgalom, az Egyház tanításából meríti táplálékát, hűségben szolgál az Egyháznak, és a legfőbb törekvése, hogy beleépüljön az Egyházba.

A cursillo mozgalom a *„Katolikus Akció"*-ból jött létre és annak folytatása. Ezért tudatában van, hogy kötelessége együtt dolgozni a lelkipásztori munkák tervezésében és kivitelezésében az adott egyházközséggel. A cursillo, mint az Egyház Mozgalma, nem különülhet el az egyházközség lelkipásztori munkájától. Eleme és eszköze ennek. Ha hű akar maradni lényéhez, céljához és módszeréhez, álljon az Egyházmegye lelkipásztori tervének szolgálatába.

VI. Pál pápa beszédében arra buzdítja a cursillot, hogy *„Legyetek kitartóak abban, hogy üzenetetek állandóan alkalmazkodjon az igehirdetés valóságához, és a tett és az apostolkodás azokhoz az új helyzetekhez, melyek igazságos, igaz és általános megoldást követelnek. Pásztoraitokkal együtt keressétek az alkalmas utakat!"*

A cursillo célemberei azok, akikre mások hallgatnak, és véleményüket az emberek komolyan veszik. Ha ezeket megnyerjük Krisztus ügyének, visszatérve saját környezetükbe befolyásukkal megváltoztatják környezetüket. Nem szükséges, hogy állandóan beszéljenek hitükről. Közölni tudják mondanivalójukat életükkel és példájukkal. Az apostoli tettben fontosabb, amit mondani akarnak, mint a szavakba formált kifejezések.

A cursillo mozgalom együttműködése az Egyházzal abban áll, hogy elhelyezi az evangéliumi kovászt a környezetében azon emberek által, akik őszinte megtéréssel és keresztény megújulással az evangélium tanúivá váltak. Azon fáradozik, hogy elősegítse ezekben az emberekben a megtérést és a keresztény megújulást az evangélium üzenetének örömujjongó átadásával. A cursillo hirdeti az Isten igéjét, az örömhírt, az erőteljes igét, amely megtéríti és üdvözíti az embert. Ez nem valamelyik tanítás magyará-

zata, kifejtése vagy értelmezése. Hanem maga az ige, amely beszél és cselekszik, felszólal, nyugtalanít, felfedez, míg el nem éri, hogy történjék valami a hallgatóban. A cursillo csak az első lökést adja: a megtérést mozdítja elő. Nem adhatja át ilyen rövid idő alatt a tanítás teljességét. A plébánia feladata ezt az első lökést továbbfejleszteni a hittanban, a prédikációkban, a szentmiséken, a szentségekben és a keresztény közösségben.

A kerygmatikus evangelizáció alapvető és nélkülözhetetlen eleme a küldetés. Ezért a cursillo mozgalom állandóan kutatja az Isten szavát, hogy minél hűségesebben adja át azt az üzenetet, amit az Egyház – és általa Krisztus – tanítani akar. Ezért a cursillo feladata hűség az Istenhez, akitől az üzenet származik és – hűség az emberhez, akinek az címezve van.

Ezt az üzenetet adja át a cursillo szavakkal és **tanúságtétellel**. Egyszerű, de mindenki számára érthető szavakkal. Ahogy Krisztus szavai voltak. Meggyőző és biztos szavakkal. Mert az előadó csak az Isten hírnöke: és erre a válasz csak igen vagy nem lehet. **Vidám szavakkal**, mert az életről, a fényről és a reményről szól üzenete. A **remény szavával**, mert Isten a megbocsátásra és az üdvösségre hív.

A mozgalom előadói (papok, világiak) meg vannak győződve, hogy meghívást és küldetést kaptak. Nem magukat hirdetik, hanem az Isten Igéjét. Szerényen elfogadják Isten és **az Egyház** beléjük helyezett bizalmát. Mint hírnökök és élő jelek a feladatot személyes és közösségi tanúságtételűkkel világosan és meggyőzően elvégzik. Nem vesztik el kedvüket saját maguk elégtelensége, hibák és emberi gyarlóságok miatt. Arra törekszenek, hogy hűségesen hallgassák, lelkesedéssel megismerjék az igét, melyet hirdetnek.

A cursillo megkeresi azt a **környezetet**, amely leginkább befolyásolja az emberi közösségek életét. Felfedezi azokat a személyeket és csoportokat, akik alkalmasak a környezet evangelizálására. Vágyat ébreszt bennük, hogy jobbak és nemesebbek legyenek. Segíti őket, hogy beleilleszkedjenek a keresztény közösségbe, hogy környezetüket áthassák az evangélium kovászával a többi egyházi közösséggel együtt.

A cursillot mindenki Krisztus meghívására végzi; mi csak a meghívás postásai vagyunk. Azonban Krisztus számít ránk, hogy meghívását a címzetthez eljuttassuk, mert nélkülünk nem kapják meg. Ennek következtében, először Krisztussal beszélünk a jelöltekről, azután a jelöltnek beszélünk Krisztusról. Akkor lesz munkánk sikeres, ha nem rábeszéljük jelöltünket, hanem ***„beimádkozzuk"***.

A cursillo a világi hívek szervezete. A világi hívek feladata, hogy oda menjenek, hol a világ leginkább elvilágiasodott. Ott vannak a feladatok. Ott kell megmutatni a komoly keresztény életfelfogását. Ott kell tanúságot tennie keresztény mivoltáról az imádságában éppúgy, mint az apostolkodásában.

Az utó-cursillo nem abból áll, hogy *„templomba járunk"*, bizonyos átmeneti, alkalomszerű áhítat gyakorlatokat végzünk, hanem hogy ***„Egyház vagyunk"***, és hogy az Egyházban mint Egyház élünk.

Miért nem működik eléggé idehaza a cursillo?

A cursillo-hoz mindig szükséges az egyházmegyei jóváhagyás. Ennek két útja van. Az első, ha az egyházmegyei hatóság vezeti be a cursillot. A második, ha alulról kezdik a szervezést. Elméletileg mind a kettő ugyanaz. De nagy a különbség, ha valaki átélte a cursillot, vagy csak olvasott valami ismertetést róla. Ha valaki megkérdezi tőlem, hogyan ízlik a paraguayi mandioca, újságokat tölthetek meg a mandioca dicséretével, de ezzel még mindig nem adtam feleletet a kérdésre. De ha valaki egyszer megkóstolta, egy pillanat alatt megkapja a válasz, ha nem is olvasta el az elméletet. Ez áll a cursillora is. Ha valaki maga nem tapasztalta meg a cursillot és csak írásokból ismeri, az illető támogatása keveset ér a cursillo számára.

1962-ben a Fülöp-szigetekről **Spanyolországba utazott Cebú érseke 6 püspökkel**, hogy részt vegyenek és megtanulják, mi a cursillo. Annak idején az ottani egyháznak a legnagyobb problémája a paphiány volt. Most, 50 évvel később a Fülöp-szigetekről küldik a hithirdetőket az egész világra.

1966-ban Koreában **Seul püspöke** (Yoon Gon Hee) **a manilai érsektől kért segítséget** a cursillo megkezdésére. Koreának nem voltak papjai. Megsokszorozódott azóta nemcsak a hívek, de a papság száma is.

A kolumbiai Katolikus Akció vezetőjét a püspöki kar 1952-ben Európába küldte, hogy tanulmányozza az itteni szervezetek működését és módszerét. Véletlenül betévedt egy cursillora. A záróünnepélyen mondta: *„Ez az a Katolikus akció, amit kerestem. Többet tanultam e három nap alatt arról, hogy mi az a Katolikus Akció, mint félévi utazásom során Spanyol-, Olasz-, Franciaországban és Belgiumban.* A cursillon részt vett a bíborostól kezdve a segédpüspökökön át a nunciusig az egész egyházi vezetés. Érthető, mert az ottani püspökök tudni akarták, hogy mi történik házukban. Elterjedt minden egyházmegyében. Sőt addig ment, hogy egy női szerzet bevezette a cursillót a novíciáknak is."

Mexikó esete különösen érdekes. Az első nemzeti találkozóra meghívták Bonin Eduarto-t is (A Cursillo egyik alapítója, † 2009-ben). Öt püspök is jelen volt. Megkérdezték Bonintól, hogy mit tehetnek a cursillo terjedéséért. Bonin azt mondta nekik, hogy az ünnepi ebédnél szolgáljanak ők fel az ételhordásban. Ezzel az 5 püspök neve belekerült a mexikói cursillo történelmébe. A cursillo terjedni kezdett. Mikor 1994 márciusában négy napos nemzeti összejövetelt, „ultreyát" tartottak, a találkozón részt vett az apostoli nuncius, a püspöki kar elnöke, 19 püspök és 250 pap. A résztvevőket senki sem tudta számolni már! Március 21-én több, mint három órán át tartott a felvonulás. A záróünnepély a városi stadionban volt, melynek 40.000 fő a befogadóképessége, de sok ezren még így sem jutottak be. Ezt vitték végbe az első últreya (összejövetel) püspökei leves tálalásukkal.

Venezuelában, Brazíliában, Argentínában hasonlóképpen a **püspökök kezdeményezték**. Nem rossz eredménnyel, mert Brazíliának 3.500.000 cursillistája van, Argentínának 170.000, Venezuelában eddig 6000 cursillot tartottak 250.000 személlyel. Itt is a főpapok jártak elöl jó példával.

Paraguayban 1966-ban az asunción-i érsek a **caracas-i bíborostól** kért segítséget ahhoz, hogy bevezessék a cursillot. A legtöbb országban a helyi hivatalos egyház kezdeményezésével indult el a mozgalom. Az említett országokban az egyházmegyék pasztorációs tervében a mozgalmak nagy szerepet töltenek be. Az egyházmegyék sok helyen meghatározták, mikor, melyik plébánia vagy esperesi kerület kerül sorra, hogy elküldjék jelöltjeiket.

Magyarországon 1990-ben nem sikerült sem az egyházmegyék vezetőinek többségét meggyőzni ezen újevangelizációs módszerről, sem helyet kapni az egyházmegyék és azok zsinatainak pasztorációs terveiben. Sőt bizonyos kiscsoportok panaszkodtak, hogy egyházüldözésben van részük az egyházi hatóság részéről. Amit tehettünk, megtettük, hogy felhívjuk a figyelmet erre a hatásos lelkipásztori módszerre. Mint az ítélőszéken – néha meghallgattak bennünket, hogy megvizsgálják hitünket, erkölcsünket és tanításunkat. Igaz, jogos volt az érdeklődés: *„Ki a hű és okos sáfár, akit ura szolgái fölé rendelt, hogy ha eljön az ideje, kiadja részüket"* (Lk 12,42). Ősi törvény ez, még Pált is meghívták az apostolok, hogy megbeszélje velük evangéliumát, amelyet hirdetett (Gal 2,2), hogy teljesítményét vagy jóváhagyják, vagy kigazítsák hiányosságát, ha volt valami kivetnivaló.

A venezuelai püspöki kar az ötvenedik évforduló alkalmából körlevélben tudatja mindenkivel azt az óriási segítséget, amit a cursillo jelentett és jelent az evangelizálásban. Külön kiemelik jelentőségét a családok megszilárdításában és a hivatások növekedésében.

Amikor mi elkezdtük, magától értetődő volt Kőszegen 25-30 cursillo évente. De mindig nagyobb lett az ellenszél, amely akadályozta, hogy a cursilloból tömegmozgalom fejlődjön ki. Sokkal többen voltak, akik velünk szembejöttek, mint akik velünk együtt mentek. Ennek ellenére a munka nem volt hatástalan.

A múlt problémáját abban látom, hogy a magyar egyház nem a csoportok hitélményét támogatta, hanem a teológiai tanításra fektették a hangsúlyt. Ebben az Egyház nagy eredményt ért el 1990 óta. **De a hit elsősorban nem tudás, hanem életforma.** Teológiai tanítással ritkán teszünk valakit vallásossá. Hisz az ördög sokkal jobban ismeri a teológiát és a bibliát, mint a legjobb hittudományi főiskola bármely professzora a fővárosban. Jézus sem kérdezett senkit a tudásáról, hanem a hitéről. A történelem érdekessége az is, hogy akik az európai felvilágosodással az ateizmust megalapozták, majdnem mindegyikük teológiát tanult előzőleg. A hitbeli ismeretek bővítése jó és szükséges azoknak, akik már hívők, de ritkán jó azoknál, akik soha egy teológiai előadást nem fognak meghallgatni. Ennek ellenére arra vagyunk ítélve, hogy csak győzni tudunk!

Zarándoklatok

Az új evangelizáció fontos eszközévé válhatnak a zarándoklatok. Nem a vallásos turizmusra gondolok, hanem a gyalogos zarándoklatokra, amelyeknek nagy közösségformáló erejük van. Ezekről is érdemes lenne írni, de nem akarom a végtelenségig nyújtani az új evangelizáció részleteit.

Befejezés

Ne féltsük Magyarországot! Ha napjainkban hatalmas hullámokban tör is ránk a kereszténységellenes áramlat, ha el is múltak az idők, mikor fejedelmi parancsra nemzetek térnek Krisztushoz, sok lélekben ébredezik a technikai kultúra elégtelenségének és a vallás nélkülözhetetlenségének tudata. Az emberek és a tudományok kezdenek kiábrándulni a materializmusból.

Sokan keresnek támaszt a magyar társadalmat és kultúrát végveszéllyel fenyegető bomlasztó erők ellen. Tapogatózva, de hévvel keresik újra hitüket. Nem nézhetjük tétlenül a közösségek, családok széthullását, az erkölcstelenség terjedését. A cselekvéshez adnak eszközt az új evangelizáció módszerei. Krisztushoz csak az Egyház tudja vezetni az embereket. Az Egyház múltja a zálog arra, hogy övé a jövő.

Gaál Jenő SVD

A Kereszten uralkodó Király

Krisztus királyságát és Benne a mi új királyságunkat nemcsak nem lehet a Kereszt titkától elkülönítve megérteni és elfogadni, hanem a Kereszt, és egyedül a Kereszt lehet az, ami mindenkor egyetlen valódi szimbóluma – vagyis epifániája és ajándéka – marad ennek a királyságnak, hatalma kinyilatkoztatásának és e hatalom felénk való közvetítésének. A Kereszt misztériuma, és egyedül ez a misztérium az, amely egységbe foglalja azt a két állítást (amelyet emberi okoskodás szintjén nem lehet összebékíteni): az egyiket, amely az emberre és Isten teremtett világában betöltendő királyi hivatására, és a másikat, amely a „nem ebből a világból való" Országra vonatkozik. És azért képes összefogni őket, mert a Keresztet mindig mint életmódot, mint „legyőzhetetlen, kimondhatatlan és isteni erőt" tárja fel, s amely a hitet, mint életet, az életet pedig, mint királyságot teljesíti be.

Hogyan? Mindenekelőtt azáltal, hogy ezt a világot valóban és végérvényesen **bukott világként** nyilatkoztatja ki. Ennek bukása és „gonoszsága" abban áll, hogy elvetette Istent és az Ő királyságát. Ezzel együtt pedig azt az igazi életet is, amelyet a teremtésben kapott. Ez a világ Krisztus keresztre feszítésében nyilvánítja ki magát igazán, felfedve végső értelmét. A Golgota valóban egyedülálló esemény. De nem abban az értelemben, amelyben bármilyen eseményt, fontosságára való tekintet nélkül „egyedülállónak" lehet mondani: amely csak azokra korlátozódik, akik részt vettek benne, amely egy bizonyos időpontban, a tér egy bizonyos pontján történt, ekképp „érintetlenül" hagyva az összes többi embert és a világ többi részét.

Éppen hogy azért egyedülálló, mert döntő és mindent átfogó módon fejezi ki és teljesíti be azt, hogy az **ember megtagadja Istent**, ami – az írás szerint – a Paradicsomban kezdődött, és ami az Isten által teremtett világot „e világgá" változtatta, a bűn, a romlottság és halál alá vetve; ami végül is Isten „törvénytelen" elvetését „e világ" létezésének alaptörvényévé tette. Ezért a Kereszt úgy mutat meg minden vétket és valamennyi bűnt – amelyet a világ kezdetétől a világ végéig minden időben, minden helyen, valamennyi ember elkövetett, tekintet nélkül arra, hogy Krisztus előtt vagy után éltek-e, hittek-e Benne vagy sem –, mint Isten elvetését, mint a rossz valóságának elfogadását és **önmagunk alávetését a rossznak**, aminek végső kifejeződése Krisztus megtagadása és keresztre feszítése. Ha – szent Pál szavai szerint – az, aki a keresztrefeszítés után *„elpártol Krisztustól, újra keresztre feszíti Őt"* (Zsid 6,6), ha – Pascal szavai szerint – „Krisztus a halállal vívódik" a világ végéig, ez azért van, mert a Kereszt minden bűn tartalmát, mint Isten elvetését mutatja be, ezt a tagadást pedig „e világ" törvénytelen törvényeként.

De miután a Kereszt „ennek a világnak" és egyszersmind „gonoszságának" végső kinyilatkoztatása – s ez a Kereszt titkának második dimenziója –, a Kereszt e világ döntő és **végső elítélése** is. Mert a Rossznak rosszként való kinyilvánítása és bemutatása pontosan annak elítélését jelenti. Azáltal, hogy a Kereszt „ezt a világot" mint Isten elvetését és ily módon mint bűnt állítja elénk; azáltal, hogy mint az élet elvetését és ily módon mint halált mutatja be, elítéli azt: mivel a bűnt nem lehet „kijavítani", a halált pedig nem lehet „megváltani". „Ez a világ" elítéltetett, mivel a Kereszt által önmagát ítéli el: zsákutcaként mutatkozik meg, amely nem tud mit nyújtani, s amit nem éltet más, mint a halandó élet abszurditása és a halál abszurditása. Krisztus keresztje tehát „e világ" számára a véget és a halált jelenti és tárja fel.

Most azonban belépünk a Kereszt titkának harmadik – örvendetes és dicsőséges – dimenziójába. Azáltal, hogy a Kereszt „ezt a világot" mint a bűnt és a halált mutatja be, azáltal, hogy azt halálra ítéli, egyúttal **a világ megváltásának kezdetévé** válik, amely megnyitja Isten Országát. Azáltal váltja meg a világot, hogy megszabadítja „ettől a világtól"; azáltal,

hogy „ezt a világot" úgy mutatja be, mint ami lényege szerint nem tartozik a világ „természetéhez", hanem csak létezésének egyik „módját" vagy formáját jelenti, mégpedig olyan létmódot, amelynek *„elmúlását"* (1Kor 7,31) valóban a Kereszt vezette be. És azzal nyitja meg Isten Országát, hogy megmutatja: ez az Ország nem „egy másik világ", egy másik teremtés, amely emezt „helyettesíti", hanem ugyanaz a teremtett világ, csak épp megszabadulva „e világ Fejedelmétől" helyreállt igazi természete és végső rendeltetése, amikor is *„Isten lesz minden mindenben"* (1Kor 15,28).

Most már megérthetjük, hogy a keresztény hitben – ahogy azt az Egyház liturgikus gyakorlata magába foglalja és közvetíti – miért a **Kereszt jelenti Krisztus megdicsőülésének** és Királyként való trónra lépésének igazi epifániáját. *„Most dicsőült meg az Emberfia, és benne megdicsőült az Isten"* (Jn 13,31). Ezekkel a szavakkal kezdi az Egyház a nagypénteki istentiszteleten a húsvét megünneplését.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni: nem vasárnap, hanem pénteken, mivel a régi hagyományban a húsvét (pászka) kifejezés nem kizárólag a vasárnapot jelentette, mint manapság, hanem a triduum paschale oszthatatlan titkát, a szent három napot: a pénteket, a szombatot és a vasárnapot. És éppen ez az egység, a Kereszt napja, a sír napja és a feltámadás napja közötti kölcsönös belső összefüggés az, ami számunkra kinyilatkoztatja Krisztus győzelmét és Királyként való trónra emelését; következésképp pedig annak a királyságnak a természetét, amelyet Általa nyertünk el.

Alexander Schmeman professzor

Holnaptól mindenki szeretni fog

A mai emberek nehezen tudják elképzelni, még a mélyen hívők egy része is, hogy ezt hittel fogadja és elkezdje megvalósítani. Túlságosan ki vagyunk szolgáltatva a jelenlegi világnak, és az emberek egy része első körben csak azon elmélkedik, hogy vajon mit lehet tenni ahhoz, hogy az élet nehézségeit ki lehessen iktatni. Magukból indulnak ki és nem abból, hogy Isten bármikor meglépheti ezt. Pedig magáról a mennyországról van szó.

Arra gondoltam – ahogy Izaiás próféta írja a Messiási-időkről (Iz 11) –, hogy milyen lehet az a világ, amelyben egyik napról a másikra megszűnik minden ellentét, megszűnik minden szeretetlenség, begyógyul minden sérülés, megszűnik minden hatalmaskodás, nem lesznek többé irigyek az emberek, sem gőgösek, sem paráznák, sem hatalomra vágyók, senki nem akar majd uralni senkit, hanem egyszerűen valóra válik az Evangélium tanítása, bekövetkezik az Isten országa.

Még a bűn emlékképei is eltűnnek, eltűnik a gonosz minden létező formája az életünkből, eltűnik a sátán és démonjainak serege a világból, nem lesznek kísértések, hanem egyszerre mindenki szeretni fog mindenkit.

Milyen lesz ez a világ? Hiányozni fog-e a stressz és mindaz, amit a nagy rohanásban megélünk?

Milyen célokat tűzünk ki és hogyan tesszük ezt, hogy Istennel és mindenkivel harmóniában cselekedjünk?

Hogyan állunk ahhoz, hogy nem lesz előítélet és rosszindulat, hanem lesz helyette megértés, odafigyelés, meghallgatás és csupa-csupa jóindulatból lesz kikövezve minden?

Olyan ez, mint egy kalandtúra, amikor a szúnyog nem fog megcsípni és a sas ott legelészik majd a nyuszikkal a réten. Vagy gondolhatunk arra is, hogy a maffiózó megsemmisíti fegyvereit és szétosztja teljes vagyonát azok között, akiket megkárosított.

Vagy gondolhatunk arra is, amikor a politikus holnaptól igazat mond és leleplezi saját magát és felfed minden szennyest, amit 50 évre titkosítottak.

Miért? Mert már csak szeretettel képes élni és csak igazságban, és csak az működhet, és bármi más elképzelhetetlen lesz.

Nem lesznek feltételek és nem lesznek mércék, melyeknek meg kell majd felelni, mert mindenki tel-

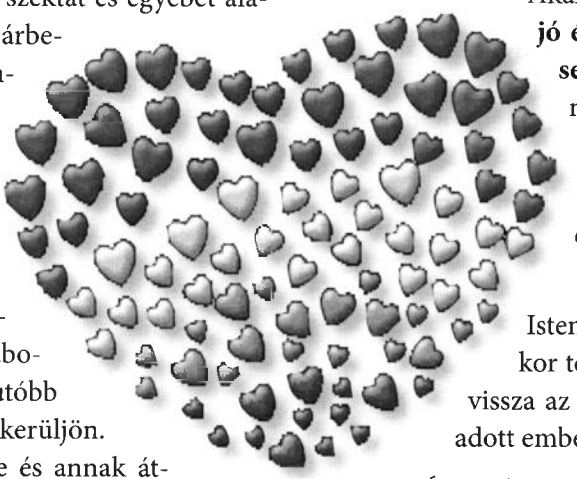
jes szívéből mélyen, egyedül csak jobban akar majd szeretni Isten akaratában.

Feltehetünk egy sor kérdést, hogy milyen lesz dolgozni, milyenek lesznek a munkahelyek, hogyan fogunk igyekezni a kapott talentumok, képességek szerint azon, hogy Isten és felebaráti szeretettel feltöltve segítsük egymást.

Amikor mindenkinek lesz egy jó szava a másik felé és nem lesznek hátsó gondolatok.

Amikor csupa tisztelet fogja azokat övezni, akik lelkesen szolgálják a Mindenhatót.

Amikor nem fognak 200 szektát és egyebet alapítani azok, akik még több árbevételre szeretnének szert tenni és még több embert megvezetni.

Amikor nem lesznek világuralomra törő szabadkőművesek, akik feláldoznának ezreket és milliókat az általuk kitalált háborúkban, hogy előbb vagy utóbb minden irányítás a kezükbe kerüljön. Mert egyedül Isten szeretete és annak átadása lesz a legfőbb motiváció.

Milyen lesz a világ egy sor **környezetszennyezés nélkül**?

Milyen lesz az étel, amikor nem fogják teletömni mindenféle csirkedarálékkal és adalékanyagokkal a virslit, és az élelmiszeripar egyetlen célja az lesz, hogy az „E" betűvel kezdődő szeméthegyek helyett csak természetes alapanyagból készült, egészséges élelmiszer és semmi műanyag ne kerüljön az asztalunkra?

Milyen lesz, amikor a médiának egyetlen feladata lesz, hogy szeretetre hívja az embereket és azt emeljék ki majd, hogy mi minden jó történt a mai napon, és hogyan lehet még jobban szeretni Isten tanítása szerint?

Szemben azzal, amit most művelnek, hogy szinte csak az számít hírnek, ami a borzalom feneketlen forrásait ecseteli.

Amikor majd a reklámokban nem akarnak még egy bőrt lehúzni rólunk, nem akarnak olyan hitelekre rávenni, amit nem tudunk visszafizetni.

Amikor majd a gyógyszeripar nem úgy reklámoz, hogy beszéljen meg mindent a háziorvosával és gyógyszerészével, hanem úgy, hogy ismét feltaláltak egy mellékhatás nélküli gyógyszert, ami végleg meggyógyítja az adott betegséget.

Amikor az orvosok egy részét nem a gyógyszeripar árbevétele motiválja, hanem kivétel nélkül mindegyiküket a hippokratészi eskü.

Mert mindenkinek az lesz a feladata, hogy mindenkivel, akivel csak lehet, jót tegyen.

Azt mondod, hogy ez lehetetlen?

Akarni kell, **össze kell fogni a jó érdekében, Istennek semmi sem lehetetlen**, ha az ember neki adja a szívét!

Érezted már azt, amikor jót teszel, hogy milyen jó érzésekkel tölt fel?

Érezted már azt, amikor Isten kegyelméből szolgálsz, akkor te magad sokkal többet kapsz vissza az Úrtól, mint amit te tettél az adott emberekért?

Érezted már azt, amikor önzetlenül adtál vagy szolgáltál, hogy az mennyire felemelő volt és mennyi szeretettel töltött fel?

Én a kórházi önkéntes szolgálatban sokszor olyan kegyelmeket élek meg, amit egyszerűen nem lehet szavakba önteni. A betegek sem tudják szavakba önteni. Csak mindnyájan tudjuk, hogy ez jó. Istentől való.

Ha holnaptól mindenki szeret, akkor tele leszel kegyelemmel. Mert te is hordozni fogsz másokat és mások is mind hordozni fognak téged, hogy neked jó legyen. Tiszta leszel, mert már eszedbe sem jut majd semmi tisztátalan. Fény fog körülvenni, mert mindenki ki fogja tenni a lámpást és a szeretet fénye fog beragyogni.

Ezt a rövid bátorítást azért írtam, hogy **merjünk jók lenni, merjük felvállalni Jézus tanítását, merjünk mindenütt jót tenni és merjünk példát mutatni saját életünkkel**. Ergo ne csak beszéljünk róla, hanem kezdjünk el ennek megfelelően élni, gondolkodni.

Kovács Zsolt

Jövendölések a világ végéről

A végső időkre vonatkozó katolikus hagyomány összefoglalása

IX. Pius pápa († 1878):

Mivel az egész világ Isten és az ő Egyháza ellen van, nyilvánvaló, hogy **Isten önmagának tartotta fenn** az ellenségei feletti győzelmet. Mindez még nyilvánvalóbb lesz, ha meggondoljuk, hogy minden jelen bajunk gyökerét abban a tényben találjuk meg, hogy a tehetséges és életerős emberek tömegei csak a földi gyönyörök után áhítoznak, és nem csak elhagyják Istent, de mindenestül el is utasítják. Ezért úgy látszik, nem lehet őket visszavezetni Istenhez semmi más úton, csak egy olyan esemény által, amit nem lehet semmiféle másodlagos hatóerőnek tulajdonítani, és ilyen módon mindenki kénytelen lesz észrevenni a természetfölöttit és így kiáltani: »Az Úrtól van, hogy ennek meg kellett történni, csodálatos dolog ez a mi szemünkben.« Nagy csoda fog történni akkor, mely álmélkodással tölti el az egész világot. A csodát a forradalom diadala fogja megelőzni. Az Egyház rendkívül sokat fog szenvedni. Szolgáit és helyi vezetőit kigúnyolják, bántalmazzák és halálra gyötrik.

Aquinói Szent Tamás († 1274):

a) Az Antikrisztus – amikor napjai elérkeznek – jó néhány embert rábeszéléssel fog megrontani... Ő az összes gonosz feje, mivel benne teljes a gonoszság… Amint Krisztusban lakik az istenség teljessége, úgy az Antikrisztusban a gonoszság teljessége vesz lakást. Valójában nem abban az értelemben, hogy emberségét a gonosz magára vehetné a személy egységébe… hanem, hogy az ördög sugalmazás által bőségesebben közli vele a gonoszságot, mint bárki mással. Ilyen módon minden gonoszságok, amelyek megelőzték, egyszersmind az Antikrisztus jelei is. (Summa III. 8,8)

b) A hitetlenek nincsenek megfosztva az angyalok védelmétől. Bár ez a segítség… nem eredményezi... a jó cselekedetekkel elnyerhető örök életet, mindazonáltal... megvédi őket bizonyos bajoktól, amelyek ártanának nekik vagy másoknak. A jó angyalok a démonokat ellenőrzésük alatt tartják, nehogy annyi bajt okozzanak, amennyit akarnak. Hasonlóképpen az Antikrisztus sem fog annyit ártani, amennyit ártani kíván. (Summa I. 113,4)

c) Amint Szent Ágoston mondja, az Antikrisztus műveit hazug csodáknak is nevezhetjük, vagy azért, mert káprázatok segítségével csalja meg az emberek érzékszerveit, minthogy valójában nem teszi meg, amit tenni látszik, vagy pedig azért, mert amikor valóban rendkívüli dolgokat művel, hamisságba akarja vinni azokat, akik hisznek benne. (Summa I. 114,4)

d) Csodáit valódiaknak lehet mondani... éppen úgy, ahogy a fáraó varázslói is valódi békákat voltak képesek elővarázsolni... de ezek mégsem bizonyulnak igazi csodáknak, miután természetes ható okok erejéből jönnek létre. (Summa II. 178,1)

e) Noha az emberek meg fognak rémülni az utolsó ítélet napja körül megjelenő jelektől, mielőtt e jelek feltűnnek, a gonoszok békében és biztonságban fogják magukat érezni az Antikrisztus halála után és Krisztus eljövetele előtt, látva, hogy a világ nem pusztul el azonnal, amint azt addig hitték. (Summa Sup. 73,1)

f) Egyesek azt mondják, hogy Hénok és Illés még mindig ebben a paradicsomban (az Édenkertben) élnek. (Summa I. 102,2)

g) Illés az égbe ragadtatott, de nem a mennyei égbe, mely a szentek hajléka. Hénok is hasonlóképpen átvitetett a földi paradicsomba, ahol – sokan úgy hiszik – Illéssel fog élni az Antikrisztus eljöveteléig. (Summa III. 49,5)

h) Két dologról van szó: az egyik a lázadás, amely megelőzi az Antikrisztust, a másik az Antikrisz-

tus eljövetele. A hitet előbb be kell fogadni a egész világon, majd ezután sokan elhagyják azt. Mások a Római Birodalom elleni lázadásról beszélnek. E birodalom uralma alá rendeltetett az egész világ, de a nemzetek elvetették ezt az uralmat és az Antikrisztus nem jött el. Mások úgy tartják, hogy a Római Birodalom nem is szűnt meg valójában, csupán egy időre átváltozott egy lelki királysággá. Ebben az értelemben a **megjövendölt lázadásnak a római Egyház katolikus hite ellen** kell majd fordulnia. Ez eléggé ésszerű. **Krisztus akkor jött el, amikor minden Rómának volt alávetve; éppen ezért a Róma elleni lázadás sajátos jele az Antikrisztus eljövetelének.** Ami magát az Antikrisztust illeti, amint Krisztus az erények teljességében bővelkedett, az Antikrisztus mindenféle bűnök sokaságában fog bővelkedni, és amint Krisztus jobb, mint valamennyi szent személy, úgy az Antikrisztus rosszabb lesz, mint az összes gonosz ember. Emiatt hívják a bűnök emberének. A kárhozat fiának is mondják, ami azt jelenti, hogy a végső kárhozatra van ítélve. Amint a Krisztust megelőző szentek minden jósága és erénye is már Krisztust mintázta, úgy az Egyház minden üldözésében a zsarnokok az Antikrisztus mintái voltak és lesznek, és minden rosszakarat, amely bennük rejtőzik, egyszer napvilágra kerül.

i) Az Antikrisztus bűne kettős: egyrészt Isten ellensége, másrészt Krisztus fölé helyezi magát. Miközben Isten ellen tusakodik, az igaz Isten fölé helyezi magát, az összes hamis istenek helyére, és még az emberi lényeknek az istenségben való részesedését is tagadja. Az Antikrisztus gőgje felülmúlja minden elődjének gőgjét. Caesarhoz és Tirus királyához hasonlóan azt fogja állítani, hogy ő isten és ember, és ilyen módon ábrázolva fog ülni a templomban.

j) Egyesek azt mondják, hogy az Antikrisztus Dán törzséből való, ezért az ott lakók fogják először befogadni őt, újjá fogja építeni a jeruzsálemi templomot, és ebben a templomban fog megtelepedni. Mások ellenben úgy tartják, hogy sohasem fog újjáépülni sem Jeruzsálem, sem a templom, s hogy **az Antikrisztus az Egyházba fogja befészkelni magát, abban az értelemben, hogy az Egyház tagjai közül sokan el fogják fogadni.** Szent Ágoston azt mondja, hogy ő és a hozzá csatlakozók egy egyházat fognak alakítani, éppen úgy, ahogyan Krisztus és követői képezik az egyházat.

k) Az Antikrisztus az Istentől megszabott időben fog jönni. Azok, akik most gonoszságot művelnek, azt állítván, hogy az jó, az Antikrisztus ügyét szolgálják. Az ördög, akinek erejében az Antikrisztus jön, már Szent Pál idejében művelte gonoszságait, rejtett módon, zsarnokok és tévtanítók által, hiszen az elmúlt idők üldözései előképei ennek a minden jó ember ellen irányuló végső üldözésnek, és amazok igen tökéletleneknek fognak bizonyulni ezzel összehasonlítva.

l) Az Antikrisztust Krisztus ajkának szelleme, azaz a Szentlélek fogja elpusztítani, vagy Krisztus parancsa, miszerint Mihály főangyal megöli őt az Olajfák hegyén, ahonnan Krisztus felszállt a mennybe, amint Julianus Aposztata életét is kioltotta az isteni kéz.

m) Az Antikrisztus élvezni fogja a szabad akarat használatát, amelyen keresztül az ördög fog működni benne, amint az Júdásról is meg van írva: »A sátán vett lakást benne«, azaz ő bujtogatta. Mind evilági erők felhasználásával, mind csodák által igyekszik majd becsapni a világot. Ami az evilági erőket illeti, Szent János ezt mondja: »Ő tartja számon az arany és ezüst kincseket és Egyiptom minden drágaságát«. Színlelni fogja csodáinak erejét. »*Csodás jeleket fog művelni, és még tüzet is bocsájt az égből a földre,*« *és így éri el, hogy »megtévessze, ha lehet, még a választottakat is.*« (Mt 24,24)

n) De csodái hazugságok lesznek. Senki sem tud igazi csodát művelni a hit ellen, miután **Isten nem tanúskodik a csalás mellett. Ezért az sem tud csodát tenni, aki hamis tanítást hirdet,** míg a bűnös ember erre képes lehet.

Edward Connor

A fatimai jövendölések mai hatásai

(1917 tavaszán Fatimában a Szűzanya megjelent 3 kisgyereknek. Ezt mondta: „Láttad a Poklot, ahová a szegény, bűnösök lelke kerül. Isten meg akarja alapítani a földön Szeplőtelen Szívem tiszteletét, hogy megmentse őket. Ha megteszik, amit nektek mondok, sok lélek meg fog megmenekülni és béke lesz. A háború a végéhez közeledik, de ha az emberek nem hagyják abba Isten megbántását, egy rosszabb fog kitörni XI. Piusz pápa pápasága alatt. Ha egy éjjel ismeretlen fényt láttok majd, tudjátok, hogy ez az a nagy jel Istentől, hogy közeledik a világ megbüntetése a sok gonoszságáért, háborúval, éhínséggel, az Egyház és a Szentatya üldözésével. Ennek megakadályozására jönni fogok és kérni fogom Oroszország felajánlását Szeplőtelen Szívemnek és az első szombati engesztelő szentáldozást. Ha kérésemet teljesítik, Oroszország meg fog térni, és béke lesz; ha nem, akkor elterjeszti tévtanait a világban, háborúkat és az Egyház üldözését okozva. A jókat fel fogják áldozni; a Szentatya sokat fog szenvedni; nemzetek fognak elpusztulni. Végül Szeplőtelen Szívem győzedelmeskedni fog. Ha a Szentatya felajánlja nekem Oroszországot, s az megtér, a béke időszaka fog újra a világra köszönteni.")

Isten Anyjának a Fatimában elhangzott jövendöléséről szeretnék pár szót ejteni. Arról a jövendölésről, mely szerint, ha a pápa a világ összes püspökével együtt nem ajánlja fel Oroszországot Mária Szeplőtelen Szívének, akkor az tévtanait az egész világon elterjeszti. Isten Anyja nem a Szovjetunióról beszélt, mert ez nem állt fenn olyan sokáig. De a kommunizmusról sem. Mária tudta, hogy a kommunizmust neve szerint halottnak fogják kijelenteni, és akkor sokakat megtéveszthetnek az ő szavai. Vagy Önök valóban azt hiszik, hogy a kommunizmus, melyet a 20. század legnagyobb ostorának tartottak, tényleg nyomtalanul eltűnt, ahogy ezt a világban és az Egyházban állítják?

A kommunizmus megismeréséhez forduljunk az Egyház tanítóhivatalához. (....) Van egy enciklikánk a kommunizmusról, mely alaposan megvizsgálja, és utána segítő lehetőségeket kínál ellene – ennek neve a latin kezdőbetűk után **Divini Redemptoris. XI. Pius pápa írta és 1937. március 19-én hozta nyilvánosságra, vagyis több mint 70 éve**. A modern katolikusok szerint ez az írás a II. Vatikáni Zsinat előtti és ezért már elévült. Holott ez az enciklika napjainkban talán aktuálisabb, mint valaha, és pont most sok olyasmiről lerántja a leplet, ami manapság a katolikus Egyházban történik. Oroszország vagy megtért már, vagy még mindig terjeszti tévtanait. Hogy e tévedésektől védve legyünk, elsőnek azt a kérdést kell tisztázni, hogy **mik is ezek a tévtanok, melyektől Isten Anyja óvni akar bennünket**. Ha valaki Oroszország tévedéseit kutatja, a leghelyesebb a kommunizmus, vagyis ama rendszer tévtanait megvizsgálni, mely Oroszországot évtizedekig uralta.

Enciklikájában a bevezető végén XI. Pius pápa a kommunizmust „sátáni csapásnak" nevezi, majd a következő öt fejezetben (8-13.) a kommunizmus tanait mutatja be.

8. fejezet: Hamis eszmények. *„Az igazságosságnak, egyenlőségnek és testvériségnek áleszméje járja át."* – Ezek az eszmények nagyon hasonlítanak a francia forradalom eszményeihez, és azzal bizonyos rokonságot mutatnak.

9. fejezet: Marx materialista fejlődéstana. *„A kommunizmusnak csábító külsőségekbe öltöztetett tana lényegében a már Marx által hirdetett bölcseleti és történeti materializmus alapelvein épül föl. ... E tan szerint egyetlen valóság az anyag a maga vak erőivel. Belőle fejlődik a növény, állat, ember. Az emberi társadalom sem egyéb az anyag egyik megjelenési formájánál, amely az erők örökös harcában ellenállhatatlan kényszerűséggel fejlődik a végső kifejlet felé, ami az osztályok nélküli társadalom. Ilyen elméletben természetesen nincs hely az Isten-eszme számára, nincs különbség szellem és anyag közt, sem a lélek és test között; a léleknek nincsen élete a halál után s ezért alaptalan az örök élet reménye."* – Nem korunk társadalmának leírása ez? Azé a társadalomé, amelyben azt hiszik, hogy minden tisztán anyagi úton egy ősrobbanásból fejlődött ki? Az evolúció dogmává lett. Ha valaki kételkedni merészel benne, azt automatikusan szellemileg kisebbrendűnek tekintik. Tudományos voltát semmiféleképpen nem szabad megkérdőjelezni. A lélekben és a halál utáni létben sokan nem hisznek már. Sok mindent, már magát a bűncselekményeket is genetikai adottságokkal magyarázzák.

10. fejezet: Az ember és a család a kommunizmusban. *„Az embereknek egymás között való viszonyában a teljes egyenlőség elve áll, amely elv tagadja az Istentől rendelt minden rangfokozatot és tekintélyt, még a szülői tekintélyt is. Amit a kommunizmus a maga nyelvén még tekintélynek vagy alárendeltségnek nevez, azt a társadalmi közösségből, mint első és egyetlen jogforrásból ve-*

zeti le." – Ma mindenütt mindent egyenlővé tesznek: apát és anyát, szülőket és gyermekeket stb. Senki nem hajlandó már másnak alárendelni magát.

11. fejezet: (az előző téma folytatása). „*Abban az elméletben, amely az emberi életből minden lelki és szent elemet száműzött, a házasság és a család tisztára mesterséges és polgári intézmény, vagy inkább a mindenkori gazdasági rendszer egyszerű függvénye. A házassági köteléknek nem lehet olyan jogi és erkölcsi ereje, amely az egyének és a közösség jogától független. Következőleg nem állhat fenn a fölbonthatatlansága sem. A nők fölszabadítását hirdetve kivonja őket a családi körből és a gyermekek nevelésének gondja alól. Belekapcsolja a nyilvános életbe és a közös termelésbe ugyanabban a mértékben, mint a férfiakat. A társadalomra hárítja a tűzhely és a gyermekek gondozását. Megtagadja a szülőktől még a nevelés jogát is, mert szerinte a nevelés a társadalom kizárólagos joga s legföljebb a társadalom nevében s annak megbízásából gyakorolhatják a szülők.*" – Nálunk „nyugaton" is minden megengedett a házasságban, és semmilyen erkölcs nem létezik már. Hogy korábban házas volt-e valaki, vagy csak egyszerűen együtt élnek, hogy ez egy férfi és nő, vagy két férfi vagy két nő között történik – minden megbeszélhető és törvényileg engedélyezett. A születésszabályozásnak minden fajtája megengedett. És tilos bármilyen erkölcsi elvre hivatkozni.

12. fejezet: A társadalom alakulása. „*Mi volna a társadalom, ha kizárólag materialista alapokon nyugodna? Olyan emberi közösség, amely csak a gazdasági rendszer követelményei szerint tagozódik. Egyetlen feladata a földi javak termelése.*" – Normális esetben a pénz a gazdaságot szolgálja, és a gazdasági érdekek alá vannak vetve a közösség érdekeinek. A kommunizmusban (és egyre inkább nálunk is) ez a rend megfordított. Minden a pénznek szolgál. Mind az egyes ember, mind a politika ennek van alárendelve. **Az erkölcsi elveket a politikában és a gazdaságban is elutasítják, és így egyedül a pénz uralma marad.** A pénzzel mindent manipulálnak. Az emberiséget jobban uralja a pénz, mint a rendőrség. Csak azt tesszük, ami financiálisan előnyös. Ez megfordítva is így van; a politika sok mindent financiális előnyökön és hátrányokon keresztül szabályoz, és a legtöbb ember a pénztárcája szerint hozza meg döntéseit.

Nekem úgy tűnik, a kommunizmus e leírásában korunk társadalmának leírása is benne van. Ezért igazat lehet adni a Fatimai Szűzanyának, hogy **Oroszország az egész világon elterjesztette tévtanait.** Mindeme felsorolt pontban semmiféle visszavonás, visszafordulás nem történt, ellenkezőleg, még tovább is mentek ebben az irányban. A házasságot egyre inkább tönkreteszik. Azon gyermekek száma, akik normális, sértetlen családban nőnek fel, egyre csökken. Az egyenlőség nevében minden különbséget eltörölnek.

Nyilván vannak olyanok, akik azt mondják, hogy ezen enciklika sok pontja ma már nem érvényes. Ezekhez tartozik például a magántulajdon és a véres osztályharc kérdése. A kommunizmus már nem olyan véres, mint a Szovjetunióban volt, ahol parasztok milliói haltak éhen vagy a gulág táboraiban pusztultak el. Nálunk a meg-nem-született gyermekek azok, akik pirulák, spirálok vagy abortusz által halnak meg. Ezek száma is milliónyi.

De ma még egy vértelen osztályharc is létezik. Mégpedig a pénz utáni harc, a pénzért, a pénzzel, a pénz miatt, ami mindent ural, és aminek mindenki szolgál. Ezzel eljutottunk ahhoz a ponthoz, melyet a kommunizmus állítólag elvetett, és amely ellen harcolt. Igaz, hogy nálunk létezik magántulajdon, de ez egyre jobban eltűnik. Ha az adósságokra gondolunk, feltehetjük a kérdést, mennyi ezek közül a bankok tulajdona?

Mivel a gazdaságban nem létezik többé erkölcs, megengedett a gátlás nélküli konkurencia-harc, mely az önálló parasztokat és középosztályt lassan, de biztosan eltünteti. Ez végül oda vezet, hogy az emberek többsége a pénz által teljesen rabszolgává válik. Az ember vagy Istennek, vagy a mammonnak szolgál. Ha Istent uraként visszautasítja, akkor a mammon fog uralkodni rajta. Egy másik kifogás abban áll, hogy nem a kommunizmus jelenti a fő problémát, hanem a naturalizmus, a racionalizmus, a liberalizmus, a laicizmus. A pápa is felsorol ezek közül egy-kettőt. De ezeket a kommunizmus mind tartalmazza, vagy ezek készítették elő a kommunizmust, amit a pápa egyértelműen a liberalizmusról állít. Elfogadtuk a materializmust, mely most virágkorát éli körülöttünk. (...)

A fenti meggondolásokat fontosnak tartottam annak megértéséhez, hogy a Fatimai Szűz miért éppen Oroszországtól óv, és miért akarja, hogy éppen ezt és nem egy másik országot ajánlják fel Szeplőtelen Szívének. Nekünk magunknak is látnunk kell, mi történik a világban, ahol az ördög kormányoz és egyre több embert vakít el. E tévedésektől óv bennünket Isten Anyja. Keressünk oltalmat annál, aki a világ összes eretnekségét legyőzte, mert ő bűntelen volt már fogantatása pillanatában. Ezért tudott a Megváltónak olyan tiszta vért adni, mely lelkünk megtisztulásának egyetlen eszközéül adatott. Mossuk lelkünket tisztára Krisztus Vérében, az egyetlenben, ami lemoshatja bűneinket. Isten Anyja adta ezt nekünk. Nélküle ez a lehetőség nem létezne számunkra.

Részlet *Páter Göttler* körleveléből

A gyógyítás karizmája Alan Ames életében!

Alan Ames 1953-ban született Londonban. Fiatal korában egy motoros banda tagja volt, a vad erőszak és az alkohol útját járta. Házasságkötése után a családjával Ausztráliába költözött. A megtérés 1993-ban következett be az életében.

Egy napon eddigi életét, mint egy filmet látta lepergeni szeme előtt, és megélte azt, hogy mennyire fájtak Istennek az ő bűnei és a tévútjai. Látta azt, hogy Jézus a keresztről felkínálta neki a megbocsátást, majd Alan némi vívódás után elfogadta azt. Az Úr segített neki, hogy visszatérjen a szentségekhez és a katolikus Egyházhoz, és Alan gyűlöletét és fájdalmát átváltoztatta szeretetté. Később Isten Alant tanúnak hívta, akit azért küld, hogy Isten szeretetét vigye a világba. Alan emberek millióinak vitte el a reményt és az áldást – beszédeivel, könyvével, gyógyító szolgálatával –, amit ő maga a szentháromságos Istenhez fűződő szeretetkapcsolatból merít.

Alan karizmája

Alan 1994 óta járja mind az öt világrészt, hogy tanúságot tegyen, hogyan vezette őt Isten a nyomorúságból és reménytelenségből egy örömteli és szabad életbe. Alan rendelkezik a gyógyítás karizmájával. Előadás után (kézrátétellel) egyenként imádkozik a jelenlevőkért. Rendelkezik a Szentlélek további ajándékaival (megkülönböztetés stb.). Ezeket a karizmákat papok és püspökök jól dokumentálják az egész világon.

Alan misszióját érseke Barry Hickey (Perth kat. Egyházmegye, Ausztrália) engedélyével és támogatásával végzi. Alan szolgálatának csúcspontjai a keresztények legszentebb helyszínein tartott előadásai voltak: egy pápai nagyrendezvényen 2002-ben a Világifjúsági Találkozón Torontóban, 2004. májusban a názáreti Angyali Üdvözlet Bazilikában egy imatalálkozón, Betlehemi Katalin Templomban, valamint a Jeruzsálemi Megváltó Templomban. Alan szolgálatának gyümölcse azoknak a gyógyulása, megtérése, reménysége, vigasztalása és megerősítése, akiket Isten megáld az imaalkalmak alatt.

Események Alan szolgálatáról

Jézus Krisztus, a mi Urunk és Istenünk 1994 februárban belső hanggal és látomással lépett be Alan életébe. Időközben Alan sok karizmát kapott a Szentlélektől. Ezek főleg az Alan előadásait követő gyógyító imák alkalmával nyilvánulnak meg.

Alan sokat utazik: Ausztrália, Anglia, Írország, Új-Zéland, USA, Németország, Ausztria, Svájc, Lichtenstein, Dél-Tirol, Olaszország, Szlovénia, Oroszország, Franciaország, Dél-Afrika, Kelet-Afrika, Nyugat-Afrika, Latin-Amerika, Ausztrália. Mindenhol tanúságot tett a megtéréséről, amely korábbi bűnnel teli életéből a katolikus egyházba és Istenhez közelebb vezette el.

Könyveit, elsősorban a „Jézus szemével nézve"-t („Through the Eyes of Jesus") sok nyelvre lefordították, többek között német, francia, olasz, spanyol, szlovén nyelvre… Világszerte üdvözlik Isten szeretetének és megbocsátásának üzenetét.

A Kath.net Katolikus Hírlevél (osztrák katolikus online hírlevél) exkluzív interjúja az ausztrál misztikussal, aki több mint tíz éve belső hangot hall és látomásai vannak.

Kath.net: **Alan, saját nyilatkozatai szerint több mint tíz éve (1993) megjelent Önnek egy angyal, majd később Avilai Szent Teréz és Szent András és Szent Mátyás apostol. Hogy került erre sor, és milyen hatása lett?**

Alan: Ez 1993-ban kezdődött. Először egy hangot hallottam, amely azt mondta, hogy ő egy angyal, akit Isten küldött hozzám, hogy megmondja nekem, hogy az Úr szeret és felajánlja nekem a megbocsátását – és hogy Isten minden embert szeret és megbocsát mindenki másnak is. A hang azt mondta, hogy Isten a világ legbűnösebb emberét is szereti.

Isten természetesen nem a bűnöket szereti, hanem mindig az embert szereti. Mivel eleinte nem jegyeztem le azt, amit az angyal mondott, Isten nagy bölcsességében elhatározta, hogy elküld hozzám néhány szentet, akik megjelentek nekem és beszéltek hozzám. Az első Avilai Szent Teréz volt, akit Szent András, Szent Mátyás és sokan mások követtek. A szentek tanítani kezdtek engem Istenről és annak irántam és mindenki iránt érzett szeretetéről: ha Isten bölcsessége szerint, és az Ő szeretetében élnénk, akkor az én életem és a többiek élete, akik az Ő szeretetében élnénk teljességet, örömöt, békét és védelmet találnak a gonosztól.

Megmutatták, hogy életemben és azok életében, akikkel kapcsolatba kerültem és akik Istentől elfordult életet éltek, milyen nagy fájdalmat okozott ez, és ha én ily módon folytatnám tovább az életem, akkor örök szenvedésre lennék utalva. A szentek arra biztattak, hogy változzak meg, miközben emlékeztettek, hogy ha megpróbálnék Isten akarata szerint élni a jutalmam a mennyország lenne, és hogy ez így lenne mindenki számára, aki Isten bölcsessége szerint élne. És bár én a múltban nagyon bűnös életet éltem, megmutatták: ha megtérnék és mindent megtennék, hogy mostantól Isten szeretete szerint éljek, és többé ne vétkezzem, akkor szeretettel fogadnának a mennyben.

A szentek megtanítottak imádkozni, olvasni a Szentírást, arra, hogy mit jelentenek a szentségek, és hogy milyen fontos engedelmeskedni a katolikus egyháznak, mert az egyház valóban Krisztus teste, és hogy az egyházzal szemben tanúsított engedetlenség az Istennel szembeni engedetlenséget jelentette. Elkezdtem hát azt tenni, amit kértek, és örök hálámul örömteli és szeretettől betöltött módon megnyílt mindez előttem Isten kegyelme felé. Újfajta életet kezdtem élni, egy olyant, amelyet sohasem akartam elveszíteni, mert nagyszerűbb volt mindannál, amit korábban megismertem. Most először gyönyörű lett számomra az élet, mert minden pillanatban érezni kezdtem Isten szeretetét.

Kath.net: **Később elkezdődtek a Szűzanya jelenései. Mit közölt Önnek a Szűzanya?**

Alan: A Szűzanya pár hónappal később kezdett megjelenni. Azt mondta nekem, hogy ő az én anyám, és hogy engem és minden embert anyaként szeret. Arra kért, hogy nevezzem anyámnak, ezért most azt mondom neki, hogy „mama". Kezdettől fogva arra bátorított a Szűzanya, hogy nézzek Istenre, és hogy Istennek adjam az első helyet az életemben. Azt mondta nekem, hogy nem akar mást tenni értem és másokért, minthogy közelebb vezessen Isten szívéhez, hogy mindenki meg tudja találni az igazi szeretetet és az igazi életet. A Szűzanya megmagyarázta nekem Isten emberszeretetének a mélységét is, és hogy hogyan volt látható Isten szeretete a Fiában, Jézusban, aki természetesen az ő fia is. Azt mondta nekem, hogy az Úr Jézus az én testvérem is, és hogy minden ember az ő fivére és nővére. Minden ember része Isten családjának, és hogy az embereknek meg kellene próbálni Isten családjának részeként élni, mert ezáltal jönne el a jó az életükbe. Azt mondta, Isten csak boldogságot és szeretet szeretne hozni az életükbe, és hogy sok ember milyen balgán visszautasítja ezt, s ezzel azt a tényt tagadja, hogy része Isten családjának.

A Szűzanya mélyebben bevezetett az imádságba és megmutatta, hogyan tudnék jobban Istenre irányulni az imában, mialatt én kértem a Szentlelket, hogy segítsen az imádkozásban és minden cselekedetemben. A Szűzanya megmutatta, hogyan kellene minden cselekedetemben Istenre támaszkodnom és minden cselekedetemet Isten szeretetében kell feláldoznom. Ha nehéz idők jönnek is, továbbra is mindent Istennek kell áldoznom, sőt köszönjem meg a kereszteket, melyeket hordoztam, Istennek, mert ezáltal tudtam megmutatni szeretetem iránta. A Szűzanya segített abban is, hogy jobban megértsem a szentségeket, és a szentekkel arra biztatott, hogy járuljak az eucharisztiához.

Kath.net: **1994. december 19-én az Úristen üzenetet küldött Önnek. Hogyan kell ezt érteni, látta az Urat, vagy hogyan történt ez az üzenet?**

Alan: Az Úr az emberiség iránti szeretetéről kezdett el nekem beszélni és arról, hogy az ima által hogyan tud az emberiség az Ő szeretete felé megnyílni. Az Atya állította, hogy a Szentháromság, aki igaz Isten és Jézus az Ő Fia, aki eljött a Földre, hogy megmutassa az embereknek az utat a jó élethez, és a megmentést, és hogyan találjanak

haza a mennyekbe. Az Atya megmondta nekem, hogy Ő minden ember Atyja, és mindennek a Teremtője. Felkért, hogy legyek vele Atya-fiú kapcsolatban, amit én megpróbálok, miközben természetesen mindig megtartom a tiszteletadást Istennek. Az Atya mindig jóságos, szeretetteljes és együttérző. Sok harcon át vezet és segít abban, hogy figyelmemet Fiára-Jézusra irányítsam. Azt mondja: ha tetszeni akarok Neki, akkor meg kell próbálnom minden cselekedetemben utánozni Jézust, mert ez az, ami Neki tetszik. Az Urat többször láttam vagy a trónon ülve vagy állva szélesre kitárt karokkal. Mindig lerogyok és megcsókolom a lábait.

Kath.net: **Még most is vannak látomásai?**

Alan: A látomások és belső hangok már több mint tíz éve naponta tartanak és az Úr Jézus azt mondja, hogy mindaddig fognak tartani, amíg a katolikus életemet élem a szentségekkel, imával, a Szentírással és a katolikus Egyház iránti engedelmességgel. Imádkozom azért, hogy kemény kitartással járjak ezen az úton, mert soha nem akarom többé megtagadni Istent az életemben.

Tanúságtételek

Fiamnak – Dániel USA – agyvérzése volt, amelyről az idegsebész azt mondta, hogy vagy felszívódik egy éven belül vagy akár állandósulhat is. Ezért behelyezett egy drént a fiam fejébe. Elvittük a fiunkat Alan Ames gyógyító szolgálatára, ami a szentmise után történt. Ő előre ment, hogy imádkozzanak érte. Amikor Alan megérintette őt és imádkozott fölötte, teljes békét érzett – mondta a fiam. Pár nappal később ismét mentünk az idegsebészetre, hogy a havi CT-vizsgálatot megcsinálják a fiamnak. Amikor a sebész megnézte a filmet, azt mondta: „Hol van? Hova a csodába tűnt el?" – „Mit lát?" – kérdeztem én. Azt mondta, hogy vérzés helye teljesen begyógyult. Nem akarta elhinni, és én sem akartam elhinni. A fiamhoz fordultam és azt mondtam: „Köszönöm, Istenem!" és emlékeztettem a gyógyító misére. Az orvos megkérdezte, milyen gyógyító miseszolgálat volt ez, mert minden betegét oda kellene, hogy küldje. Azt mondta, a fiam egy „ünnep előtti" karácsonyi ajándékot kapott!

Édesanyámnak megműtötték a fülét belülről. A műtét után nem gyógyult meg a füle, mert az orvosok egy kis hibát követtek el, ami miatt a seb nem tudott begyógyulni. Anyámnak genny szivárgott a füléből és rosszul is hallott. Mialatt én Alan Ames előadása után gyóntattam, anyám előre ment, hogy imádkozzanak érte. Elnyugodott a Szentlélekben, amit korábban sohasem élt meg. Egy ideig békésen feküdt a földön, és nagyon jól érzete magát. Azután azt mondta, hogy már nem fáj a füle, és nem is genynyezik, és ez már így van négy hónapja. Minden nap megköszönjük Isten kegyelmét, és köszönetet mondunk Alan Amesnek a szolgálatáért. (Andreás, plébános, Ausztria)

A plébániánkról egy asszonynak mellrákja volt, és már elő is jegyezték műtétre. Miután Alan Ames imádkozott fölötte, az asszony teljesen meggyógyult. Az orvosok semmi nyomát nem találták a ráknak benne, és törölték a műtétet. (János plébános, USA)

Azért írok Önöknek, hogy közzé tegyek egy gyógyulási esetet, amelyben én részesültem Alan által. Több mint 15 éve szívproblémáim voltak és néhány szívrohamom is volt. Régóta szedtem már az orvosok által előírt tablettákat, de eredmény nélkül. De mióta a templomban voltam, lényegesen jobban érzem magam, és már nincs szükségem a gyógyszerekre. Köszönöm Istennek, hogy kegyelmével megsegített engem. (Lujza, Ausztria)

Két kivizsgáláson voltam mellrák miatt, és mindkettő kimutatta a rákot. Elmentem Alan gyógyító imájára és ő imádkozott értem. A következő két vizsgálat nem mutatta ki a tényállást. A doktornő csodálkozott, és megmutatta nekem a korábbi és a mostani röntgenképet. – Köszönöm Istennek ezt a gyógyulást! (Phyllis, USA) (Rövid film található a YouTubon, Alan C. Ames Healing címen)

(Fordította: *Babcsányi Ági*)

Amikor visszatértem az életbe

II/1. rész

(Angie Fenimore feleség és anya, gyerekkorában nemi erőszak áldozata volt, és ennek emlékétől nem tudott szabadulni. Kétségbeesett lelki állapotában 1991. január 8-án öngyilkosságot követett el, remélve, hogy ily módon megszabadul a szenvedéstől, és a kínzó üresség érzéstől. De a klinikai halál nem juttatta őt a fénybe, ahogy sok halál közeli tapasztalat esetében láttuk. Helyette a sötétség birodalmában találta magát. A pokol, amelyet megtapasztalt, személyes volt, és sokkal borzalmasabb, mint egy kénköves, fortyogó hely az elképzeléseinkben. Az ő pokla rettenetes víziók világa volt, és egy nagyon mély magány. Csodálatos módon visszahozták az életbe. Azóta hisz benne, hogy egy szent akarat tárgya, és Isten igaz gyermeke.)

Az öngyilkosság első pillanatában: „Úton voltam egy másik szférába. Zúgást vagy berregést hallottam, miközben lelkem elvált a testemtől. Egyre hangosabb lett, amint a halál vibrációja egyre mélyebbre húzott. Aztán már csak arra lettem figyelmes, hogy egy nagy képernyőszerűség van előttem. Egy háromdimenziós élet-moziba csöppentem, amely időrendben játszotta le életemet. Minden nézőpontból megtapasztalhattam és megérthettem életemet. Pontosan tudtam minden velem kapcsolatba kerülő személyről, miként érzett.

Különösen alaposan, életszerű részletekkel mutatták meg, hogy valójában milyen volt a gyerekkorom. A képek gyorsan peregtek, de mégis könnyen tudtam követni. Mindegyik egy egész emléket vagy életem egy darabját idézte fel. Szóval erre gondolnak az emberek, amikor azt mondják, hogy az életük lepergett a szemük előtt.

Minél jobban közeledtem a film végéhez, annál gyorsabban peregtek a képek. Hihetetlen volt! Igen rövid idő alatt megtapasztaltam 27 évet, a születésemtől egészen addig a pillanatig, amikor ott találtam magam a heverőn haldokolva, és távoztam a meleg alagútba. Akkor az életem gyorsan mozgó képei keresztül rohantak rajtam, és a film hirtelen megállt.

És most? Hol vagyok? Teljes sötétségben voltam. Szemeim lassan alkalmazkodtak, és kezdtem tisztán látni, habár nem volt semmi fény. A sötétség minden irányba folytatódott, úgy tűnt, sehol nincs vége. De ez nem egyszerűen feketeség volt, hanem egy végtelen ürességé, a fény teljes hiánya. Teljesen körbevett. Körbenéztem a sűrű sötétséget kutatva, és jobbomon szorosan egymás mellett egy maroknyi embert láttam. Mind tinédzser volt.

„Ó, mi biztosan az öngyilkosok vagyunk."

Nevetve akartam volna valamit mondani, de mielőtt megformálhattam volna a szavakat, azok valahogy kibuktak belőlem. Nem voltam biztos abban, hogy csak gondoltam a szavakat, vagy meg is próbáltam kimondani azokat, de hallhatók voltak anélkül, hogy az ajkaimat megmozdítottam volna. Nem tudtam, hogy ezek az emberek hallottak-e, egészen addig, amíg a mellettem levő fickó nem reagált.

Nem szólt egy szót se, de lassan lenézett rám, majd újra előre fordította a fejét. Arca teljesen kifejezéstelen volt. Semmi melegség vagy értelem nem tükröződött a szemeiben. A sötétségben mintegy kiaggatva, ő és a többiek, csak álltak ott valami gondolattalan kábulatban.

Az utolsó előtti egy lány volt. Nagyjából úgy festett, mintha a tizennyolc év körüli lett volna. Kezdtem rájönni, hogy az érzés, amelyet intuíciónak vagy hatodik érzéknek hívnak, itt az információ közlés bevett módja. A ki nem mondott gondolatok hallhatóvá válnak. Ahogy gyakoroltam új érzékelő/érző erőmet, az a gyanúm támadt, mintha egy rég elfelejtett, természetes, ismerős képességet szereznék vissza, amelyet kiszorított a szavakkal történő kommunikáció. Gyorsan fejlődtem ebben az új közlési módban.

De a lány nem reagált. Üres tekintete tovább meredt a semmibe, gondolataim nem hatottak rá. Pont olyan volt, mint a többiek. Bambán bámult előre, nem törődött vele, nem is volt kíváncsi rá, hol vagyunk. Halott volt, és az voltam én is.

Hirtelen, mintha valamilyen rendező művelet kezdődött volna, valamilyen meghatározhatatlan erő továbbszippantott a sötétségbe. Így hát magam mögött hagytam a tinédzsereket. Az árnyékvilág szélén landoltam. Sötétség mindenfelé, amerre a szem ellát.

Tudtam, hogy a **pokol állapotában** vagyok, de ez nem a tipikus tüzes kénköves pokol volt, amelyről kisgyerekként tanultam. A purgatórium szó jött elő az elmémben. Mindenféle korú férfiakat és nőket láttam. Gyereket egyet sem. Álltak ott vagy kuporogtak, esetleg vándoroltak. Páran mormogtak valamit magukban. A sötétség áradt belsejük mélyéből, és su-

gárzódott ki egy érzékelhető formában. Teljesen önmagukba voltak fordulva. Mind el volt foglalva a saját bajával, s ez visszatartotta őket mindenféle kommunikációtól. Megvolt a képességük, hogy egymással kapcsolatba lépjenek, de a sötétség alkalmatlanná tette őket a kapcsolatfelvételre. Lassan kezdtem egyre jobban meghallani a hangzavart, és rájöttem, hogy ebben a világban a gondolatok hallhatóak. Magam körül úgy hallottam a gondolatok zsongását, mintha egy zsúfolt mozi nézőterén lennék, amikor leoltják a lámpákat, és egy darabig még suttogva beszélget a közönség.

Mellettem egy hatvan körüli férfi volt. Szemei teljesen kifejezéstelenek voltak. Megrendítően kuporgott a földön, mocskos fehér ruhájában. Nem sugárzott semmit, még önsajnálatot sem. Éreztem, hogy magába szívott már mindent, amit itt tudni lehetett, és úgy döntött, hogy abbahagyja a gondolkodást. Teljesen üres volt, csak várt. Tudtam, hogy a lelke itt rohad örökre. Ebben a sötét börtönben egy nap olyan, mint ezer, vagy inkább ezer év. Biztos voltam benne, hogy ez az ember, minként az a középkorú nő is, megölte magát. Ruhája azt sugallta, hogy Krisztus idejében járhatott a Földön. Azon tűnődtem, hogy talán ő volt Júdás, aki elárulta a Megváltót, és aztán felakasztotta magát. Aztán úgy éreztem, szégyellnem kellene magam, hogy ilyen gondolatok járnak a fejemben a jelenlétében, ahol hallhat engem.

Amint az elmém több információhoz jutott, hatalmas csalódást éreztem. Éreztem és tudtam mindent a körülöttem levő dolgokról. Mindössze fel kellett tennem magamban egy kérdést, vagy figyelni valamire, és megtudhattam, amit akartam. Rengeteg lehetőségem lenne tanulni, de nincs könyv, televízió, szerelem, szeretet, magánszféra, alvás, barátság, fény, növekedés, boldogság, megnyugvás – nincs megszerezhető plusz ismeret, és nincs mód a felhasználásra sem.

Angie Fenimore

FOLYTATJUK

TARTALOMJEGYZÉK

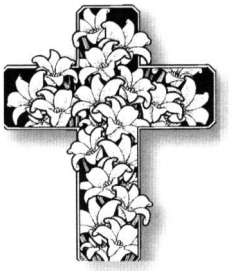
Katona István: 3
Gaál Jenő SVD: Az új evangelizálás eszközei (II/2. rész) 4
Alexander Schmeman: A kereszten uralkodó király 7
Kovács Zsolt: Holnaptól mindenki szeretni fog 8
Edward Connor: Jövendölések a világ végéről ... 10
Páter Göttler: A fatimai jövendölések mai hatásai 12
A gyógyítás karizmája Alan Ames életében 14
Angie Fenimore: Amikor visszatértem az életbe (II/1. rész) 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- Akik **adójuk 1%-át** Alapítványunk céljaira szeretnék felajánlani (Marana Tha 2000 Alapítvány), szíveskedjenek feltüntetni a 19622309-2-43 adószámot. Köszönjük szépen!
- Legújabb kiadványaink: **Mary Pereira és P. James Mariakumar: Okkultizmus és szellemi harc; Ignacio Larranaga: Mária csendje**.

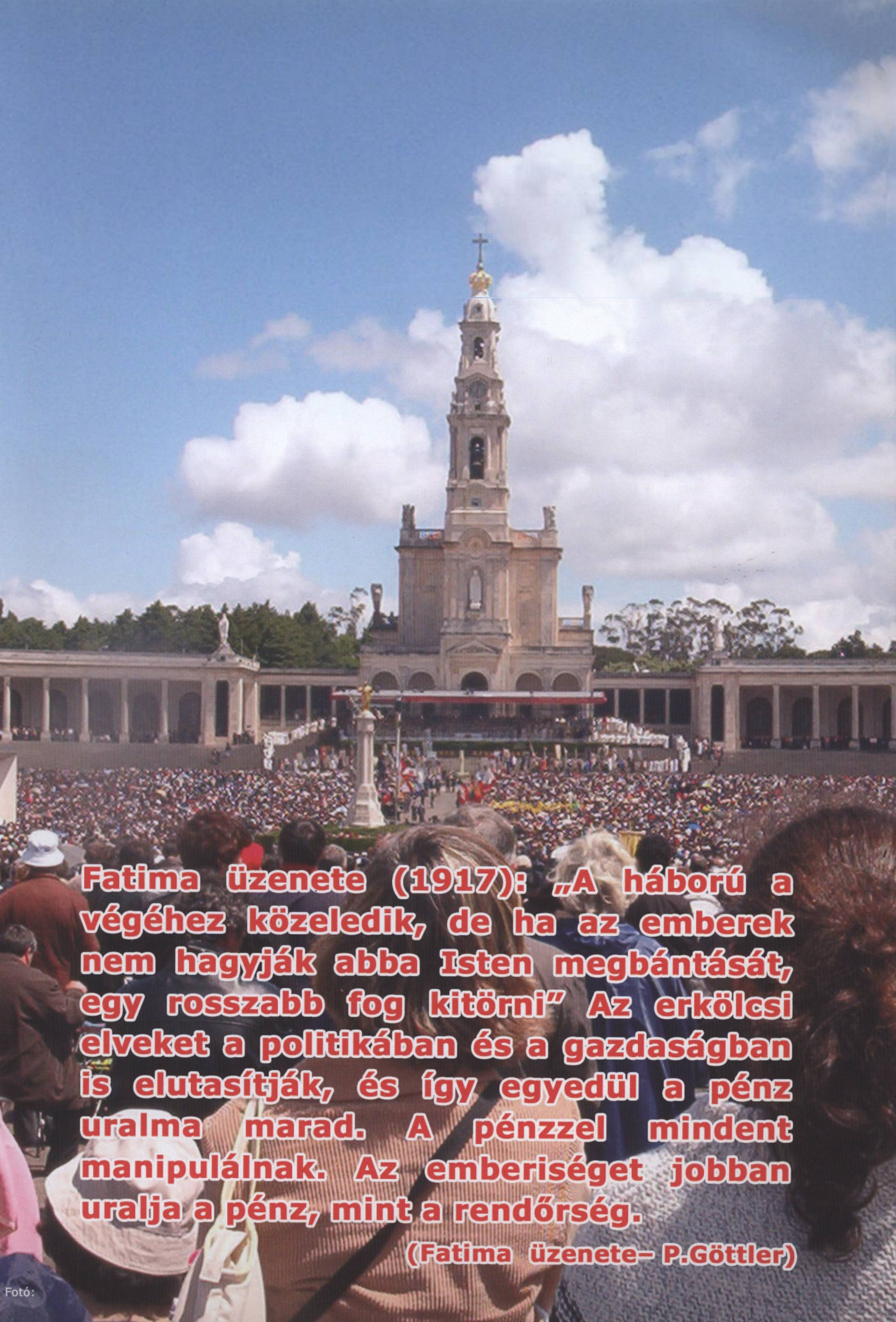
Minden kedves Olvasónknak a feltámadt Jézus örömét kívánjuk a húsvéti ünnepek alkalmából!

MARANA THA A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

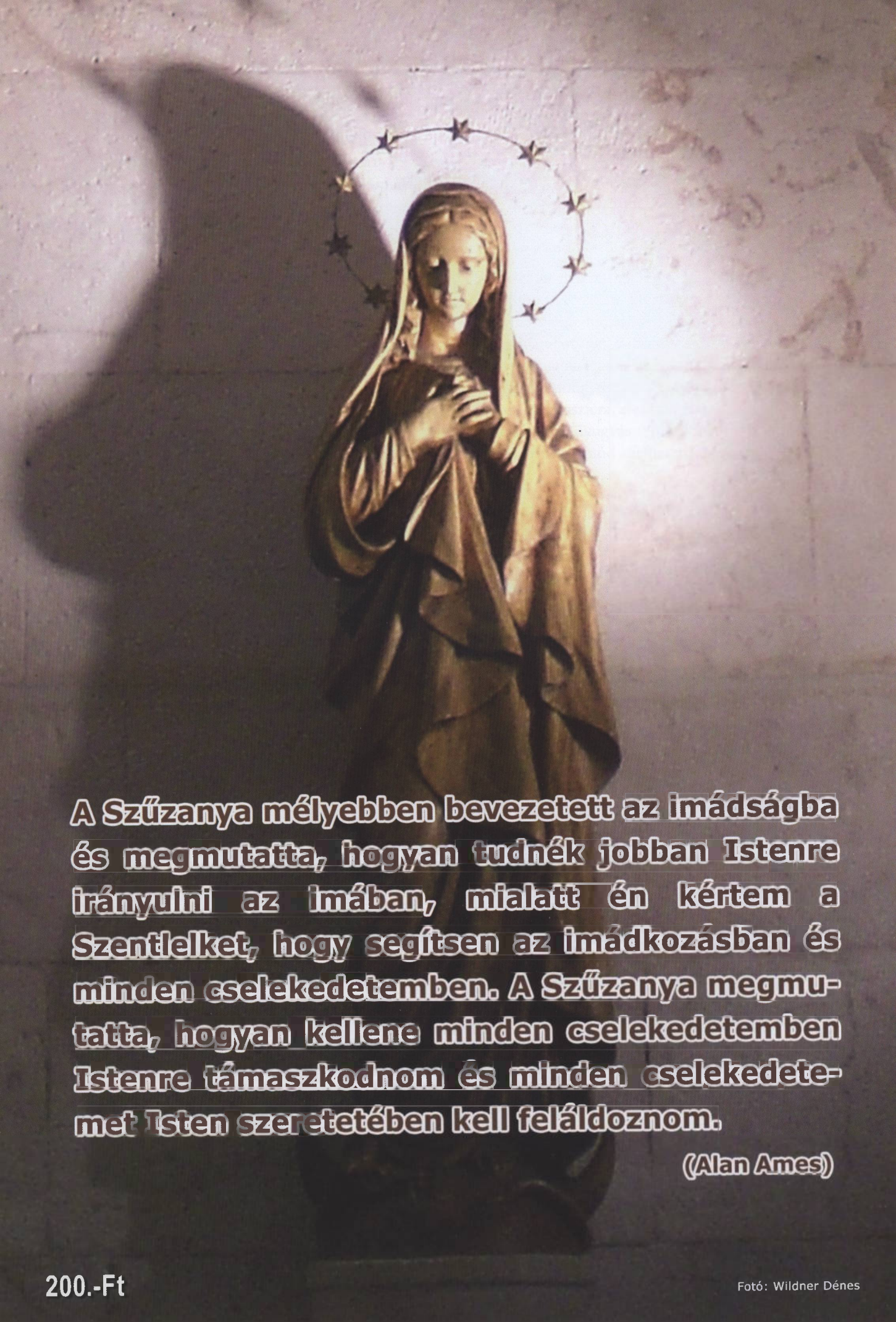
Szerkesztőségünk címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu, katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink: MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

Fatima üzenete (1917): „A háború a végéhez közeledik, de ha az emberek nem hagyják abba Isten megbántását, egy rosszabb fog kitörni” Az erkölcsi elveket a politikában és a gazdaságban is elutasítják, és így egyedül a pénz uralma marad. A pénzzel mindent manipulálnak. Az emberiséget jobban uralja a pénz, mint a rendőrség.

(Fatima üzenete– P.Göttler)

Fotó:

A Szűzanya mélyebben bevezetett az imádságba és megmutatta, hogyan tudnék jobban Istenre irányulni az imában, mialatt én kértem a Szentlelket, hogy segítsen az imádkozásban és minden cselekedetemben. A Szűzanya megmutatta, hogyan kellene minden cselekedetemben Istenre támaszkodnom és minden cselekedetemet Isten szeretetében kell feláldoznom.

(Alan Ames)

200.-Ft

Fotó: Wildner Dénes